

synes da, at det havde været kjønnere, men det er jo mit „synes“, og der er naturligvis saa mange „synes'er“ — jeg synes, det da havde været kjønnere, om der havde staaet: „en Deel af Fæstegodssets Overgang til Selveiendom“. Naar man siger om en Fæstehuusmand, at han fæster sit Huus af Godeeieren eller Besidderen, saa er han jo dog Fæstehuusmand, og hans Huus kommer til at høre til Fæstegodsset. Denne Overtskrift kan forresten nok see taalelig godt ud; men, som jeg har berørt, kan jeg ikke komme til at betragte det som alt Fæstegodssets Overgang til Selveiendom. Naar man bliver nøiere bekendt med Lovforslagets Indhold, er jeg vis paa, at der er mange af vore Medborgere, som ville finde sig høist utilfredsstillende ved at see og høre, at det kun gjælder for Gaardenes Bedkommende. Jeg er selv Fæstehuusmand og har saaledes nogen praktisk Erfaring, og jeg føler fuldt vel, at der hviler et hæmmende Tryk paa alt Fæstevæsenet, men ligesaa faldt paa Husene som paa Gaardene, og det var jo ønskeligt, om vi kunde lette dette noget. Men da jeg alligevel godt seer, at vi ikke i nærværende Lov kunne faae Huusmændene med, skal jeg være med til at støtte dens Fremme, da den nu har svævet under Forhandling i saa mange Aar, at det dog var ønskeligt, at vi engang kunde faae Ende paa den. Jeg gjør det imidlertid i det faste Haab, at vi nok engang ville naae den Tid, da man ogsaa kan gjøre Noget til Gavn for sine lavere stillede Samfundsborgere. Rigtignof har den ærede Forslagsstiller for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (S. A. Hansen) udtalt i et privat Møde, at der hverken nu eller i Fremtiden vilde kunne gjøres Noget derfor; men da jeg godt indseer, at her er mange, saavel i Thinget som paa andre Steder, af Danmarks brave Mænd, hvis Hjertes Slaae varmt ogsaa for deres lavere stillede Medborgere, nærer jeg alligevel det gode Haab, at der vil komme en Tid, da der kan gjøres Noget for dem. Nu kunde man sige om Haabet, at

det er behageligt, men at det ogsaa er bedrægtigt; men det er dog altid bedre at gaae med et godt end med et daarligt Haab. Desuden har den ærede Indenrigsminister glædet mig storligen, og derved er jeg nærmest bleven foranlediget til at tage Ordet, idet jeg seer, at der ligger en ganske god Interesses hos ham for at hjælpe at fremme de lavere Stillede Bes. Jeg vil rigtignof ikke kunne bringe den ærede Forslagsstiller, S. A. Hansen, min Tak

Formanden: Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det strider imod Forretningsordenen at nævne noget Medlem ved Navn.

Albretsen: Saa skal jeg ogsaa holde mig derfra. Men jeg kan virkelig alligevel ikke forstaae, hvorledes det kan være, at der er blevet saadan en særlig Afsky for at gjøre Noget i den foreliggende Lov, der kan ligesom lugte af Huusmandsbekjæmpelsen. Det viste sig ved et Vædringsforslag af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) under Nr. 26 til § 27, hvor der staaer nævnt et Par Gange „Huse“. Naagt dette Forslag egentlig ikke havde væsentlig Betydning, blev det dog udstemt og fik kun 10 Stemmer for sig; det kunde dog ikke have skadet Noget. Vi ere dog Alle Medborgere af eet Samfund, og gjælder det Fædrelandet, kunne vi godt staae og falde med hverandre; hvorfor da ikke ogsaa indrette det saaledes, at vi ogsaa gjøre Noget for vore lavere stillede Medborgeres Bes, og at vi ikke skamme os ved ligesom at staae ved Siden af hverandre? Da det tillige er en bekjendt Sandhed, at Huusmandsklassen altid har lidt Uret; hvorfor skulde vi saa ikke stræbe hen til at arbejde i Grundlovens Aand og med Broderkjerlighed at virke til Frihed og Lighed for alle Stænder? Jeg vil endnu engang blot udtale min inderligste Tak og min inderligste Tølelse over de Udtalelser, der fremkom fra